

bejde. Tværtimod er jeg tilbøjelig til at sige, at hvis det virkelig skulde vise sig, hvad jeg foreløbig ikke tror, at det Arbejde, som efter Loven vil paahvile de 3 Bygningsinspektører, i den Grad optager deres Tid, at det ikke bliver dem muligt at beskæftige sig med andet, saa vilde det neppe være heldigt. Det Initiativ og den Føling med det praktiske Liv, som det altid er heldigt for dem at have, vilde maaske i for ringe en Grad kunne gøre sig gældende, hvis de udelukkende gik op i det dog til en vis Grad kontormæssige Arbejde, der bestaar i at sidde og lave Planer og Overslag over Vedligeholdelsesarbejder, hvoraf jo dog en større Part ikke kan siges at være af den Natur, at det særlig fremmer Initiativet.

Det er saavel af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) som ogsaa af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) og det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) udtalt, at man gaar ud fra som givet, at den Bygningsdirektør, der bliver at udnævne, ogsaa skal være en akademisk uddannet Arkitekt. Jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt, om jeg i saa Henseende udtalte noget enten til den ene eller anden Side. Da man i Folketingsudvalget, der har givet Lovforslaget den Ordlyd, det har, har foreslaaet, at de 3 Bygningsinspektører skulle være Arkitekter, har jeg haft Lejlighed til overfor Udvalget at gøre opmærksom paa, at det, at det staa der, kan opfattes, som om man indirekte vilde sige: skal Bygningsdirektøren ikke være det. Jeg gør denne Bemærkning, for at man deraf skal kunne forstaa, at jeg paa ingen Maade vil have slaaet fast, at Bygningsdirektøren ikke skal være en akademisk uddannet Arkitekt. Det, man har ønsket fra Folketingets Side, har kun været det, at der i saa Henseende var fornøden Frihed for Ministeren, og det er jeg i og for sig enig i, thi det hører jo dog i det hele taget til Sjældenhederne, at man, naar Talen er om ved Lov at bestemme nye Embeder, saa indsætter i Loven, at de skulle besættes af Mænd med en bestemt Uddannelse. Men jeg tror, som sagt, efter de Forhandlinger, der ere førte i Udvalget og i Folketinget og efter Udvalgets Betænkning, at det ikke vil være rigtigt at fastslaa enten det ene eller det andet med Hensyn til, hvilken Uddannelse Bygningsdirektøren skal have. Saa meget mindre korrekt vil det være, som det jo er en Bestemmelse i Loven, at den først skal træde i Kraft 1. Januar 1910,

saaledes at der altsaa ikke er Tale om, selv om Loven, hvad jeg haaber, maatte blive gennemført inden Samlingens Slutning, lige straks at gaa til Udnævnelser af en Bygningsdirektør og til den hele Omordning, som her er foreslaaet. Jeg kunde kun udtale noget, der gjaldt for mit eget Vedkommende, thi selv om jeg reserverer mig alt muligt med Hensyn til min Efterfølger, vil en Ministers Udtalelse under Forhandlingerne alligevel i den Grad blive betragtet som bindende, at den senere Minister med nogen Ret kunde besvære sig og hævde, at naar man har været enig om ikke at sige noget i Loven med Hensyn til Bygningsdirektørens Uddannelse, er det ikke korrekt af Ministeren at udtale, at Uddannelsen skal være den eller den. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa at udtale noget om, hvorvidt det skal være en akademisk uddannet Mand eller ikke, men kun i al Almindelighed sige, at det vel neppe kan tænkes, at ikke en Minister, saa vidt det kan lade sig gøre, sørger for at faa en Mand, der opfylder de Krav, man med Rette kan stille til den, som skal staa i Spidsen for Bestyrelsen af Statens civile Bygningsvæsen.

Jeg er enig med det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) i, at det ikke vilde være rigtigt, om man tildelte de tre Bygningsinspektører de Bygninger, de specielt skulle have under deres Tilsyn, efter Bygningernes Karakter, men at de skulle have hver sit Distrikt, saaledes at det bliver en lokal Inddeling. Det tror jeg ogsaa, jeg havde Lejlighed til at sige ved Forelæggelsen i dette høje Ting. Men jeg gaar paa den anden Side ud fra, at man enten vil give dem visse bestemte Bygninger, som de først og fremmest skulle have, eller ogsaa gaa den anden Vej og sige, at der er visse Kategorier af Bygninger, de ikke skulle have. Ellers vilde det være at paalægge de tre Bygningsinspektører nøjagtigt det samme Arbejde, som de fem nu have. Det er ogsaa fra alle Sider forudsat — det forudsatte det ærede Medlem selv —, at der er visse Bygninger, hvis aarlige Tilsyn og Vedligeholdelse man udmærket godt kan overlade til de stedlige Haandværkere i Forbindelse med den Mand, der benytter Bygningen.

Det ærede Medlem mente med Hensyn til det økonomiske, at der vil ikke være vundet noget, og det har jeg indrømmet er muligt, naar Talen er om selve Bestyrelsen af Bygningsvæsenet. Men naar det ærede Medlem gjorde opmærk-